

Nový Jeruzalém č. 9/2017

Zpravodaj pro 213. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v **Radostině nad Oslavou - ve středu 13. září 2017 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešné.

V 13. července 2017 přijelo a přišlo na pouť NJ do Olešné čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Ladislava Kozubíka SDB na pouti NJ v Olešné:

V některých farnostech se věřící každý den v 21 hodin modlí za děti ve farnosti a obnovu víry v rodinách. Modlitba je jednoduchá: Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Otci. Na závěr žehná místní farář všem lidem z farnosti, ať se nachází kdekoli.

My jsme se dnes také sešli v Olešné proto, abychom prosili za obnovu víry v našich rodinách, i v celém národě. Je přání všech lidí, kteří pochopili, že **bez živé víry** bude náš národ strádat. Zvláště starší, dříve narození, mohou potvrdit, jak jejich víra v průběhu času rostla a jak je vědomí, že **Bůh je s nimi a stojí za nimi, dokázalo podržet i v dobách nejtěžších.**

Obnovit víru však není jednoduché! Nestačí jen naučit se katechismové poučky nebo přečíst několik příběhů z Bible. Víra přece není bezduché opakování naučených vět, ale **živý vztah k někomu, koho máme rádi.** V jedné tradiční farnosti platilo, že děti po absolvování tří let náboženství mají právo jít k prvnímu svatému přijímání. Řekl jsem dětem: „Zeptejte se rodičů, jestli i oni půjdou ke svatému přijímání?“ A děti se na mě podívaly velmi udiveným pohledem: „Však oni nemusí, oni jsou přece už dospělí!“ Když mluvíme o **obnově víry**, obecně myslíme na novou generaci. Od ní očekáváme duchovní obrodu a na ni nejvíce zaměřujeme svoji pozornost. Já bych však dnes raději zaměřil **pohled na naše maminky. Matka stojí na počátku života.** V jejím těle začíná existovat lidská bytost. Pod jejím srdcem člověk dostává duši. V té chvíli je Bohu nejbliže, protože má účast na stvořitelském díle Boha a zároveň plní první Boží zákon: **„Plodte a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji.“**

Kdo jiný než matka, má **právo předávat život, ale s ním zároveň i víru v Boha a smysl života.** Děti mají **právo vidět u svých rodičů víru.** Pokud maminka – ale stejně i otec – nerespektují Boží zákon, a smysl svého života vidí v seberealizaci a naplňování svých tužeb a domnělých práv, co asi mohou předat svým dětem?

Dnes těžko hledáme vzory správného a pravdivého chování. Mluví se dokonce o absenci osobností, které by měly vizi a potřebný charakter, aby mohly ukazovat druhým cestu k pravdě. Často slyšíme: „To už je taková doba, s tím se nedá nic dělat!“

„Taková doba“ však v dějinách lidstva mnohokrát byla. **Ale vždy se našli lidé, kteří se s tou dobou nesmířili.** Udělali možná málo – viděno lidskýma očima, ale udělali právě to, co bylo potřebné a hlavně to, co bylo správné.

Nemohu v tomto okamžiku nevzpomenout např. na dnešního světce **P. Maxmiliána Maria Kolbeho OFM.** Když jsem stál na nádvoří koncentračního tábora v Osvětimi, kde nabídl svůj život, aby zachránil odsouzeného spoluvězně, napadlo mě: **„Tento svatý kněz udělal víc, než že „pouze“ zemřel za svého bratra. On vrátil mnoha lidem naději, těm, kteří ztráceli víru ve smysl života i víru v Boha. Nemohl udělat nic víc, přece však ukázal lidem, že láska je víc než nenávisť.“**

Vraťme se však s našim maminkám. **Ony mají velký vzor v Matce Boží, Panně Marii.** Stojíme zde v předvečer jejího velkého svátku – Nanebevzetí Panny Marie. Tento svátek nádherně vystihuje **její celoživotní zaměření: byla otevřená pro Boha.** Nedělala žádné velké věci, o kterých by se mluvilo, ani svými skutky nestrhávala pozornost na sebe. **Milovala však Boha a**

její srdce bylo čisté. Samotný Bůh shlédl na svou nepatrnou služebnici, jejím prostřednictvím učinil velké věci.

Maria se svou vírou Bohu nevnucovala, ale zároveň pokorně **souhlasila s plánem, který vymyslel Bůh k záchraně světa.** Její přijetí do nebe bylo jen **logickým důsledkem jejího celoživotního zaměření.** Z evangelia vyplývá, že myšlenkou nebe žila Maria už tady na zemi. Bůh, jeho jméno, to vše pro ni bylo svaté. Vnímala naprosto zřetelně milosrdenství Boží, které prolíná přes všechna pokolení a nejvíce se nabízí těm, kdo projevují bázeň před Bohem. **Z nepatrné služebnice se stává Matkou, jejímž prostřednictvím přichází na svět Bůh.**

Můžeme říci, že Bůh si zamíloval Marii a Maria nade vše milovala Boha. V Adventu i o Vánocích mluvíme samozřejmě o víře Mariině, která **řekla Bohu své bezvýhradné ANO.** Ale zároveň jaksi cítíme, že bez živého a opravdového vztahu by to Mariino ANO bylo jenom ubohou pózou. Pro dnešního člověka může být tento pohled poněkud sentimentální. Ale zřejmě jen do okamžiku, než sám začne podobně žít.

*Vyprávěla mně jedna věřící, jak v době svého mládí cítila, že její víra začíná slábnout. Okolí, ve kterém žila, jí dávalo zřetelně najevo, že to nemusí tak přehánět, stačí čas od času zajít do kostela, něco se pomodlit A tehdy pocítila obrovskou úzkost a strach. Viděla svou lidskou slabost a tušila, že jí ani rodina, ani manžel ve věci víry nepodrží. A tehdy se naprosto nekompromisně rozhodla: **Bůh bude v mém životě na prvním místě a teprve potom všechno ostatní!** Dnes po mnoha letech za ní přichází její známí a přiznávají: „Ztratili jsme víru a nepředali ji svým dětem.*

U Boha však není nikdy pozdě na nový začátek. **Papež František dokonce říká, že Bůh toleruje bloudění člověka, pokud vidí, že tato pouť má zakončení v NĚM samotném.**

Věříme v **obnovu živé víry v našem národě.** Mysleme na naše maminky, které mají dnes nelehký úkol v přijímání nového života a v předávání víry svým dětem. Mysleme na naše **otce,** kteří mají milovat své ženy, jako sami sebe a mají být pro ně pevnou oporou.

Nezapomeňme však, že každý z nás věřících může být – v duchovním smyslu- matkou, která rodí, tedy přivádí Krista na tento svět. Možná i proto platí: **BŮH NA PRVNÍM MÍSTĚ, TEPRVE PAK VŠECHNO OSTATNÍ!**

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **10 863 Kč,** které jsme darovali dětem z početných rodin při pěší pouti na Velehrad. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také kněžím - otcům Janu Davidovi SAC a Mariusu Leszkovi SAC a všem farníkům z Olešné, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Radostině n/Osl, kterým je Mons. Jan Peňáz, farář v Novém Veselí a Bohdalově:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště: Narodil jsem se v porodnici v Novém Městě na Moravě, tam jsem byl v nemocniční kapli pokřtěn 3. 7. 1951, vyrůstal jsem ve Slavkovicích, první svaté přijímání jsem měl v Jamách, biřmování v Litoměřicích a jáhenské a kněžské svěcení v Brně 5.3. a 25.6.1978. Ze Slavkovic jsem odešel v 16 letech, studoval jsem lyceum ve Francii, seminář v Litoměřicích, na vojně jsem byl v Pardubicích, Kroměříži a Českých Budějovicích. Jako kaplan jsem působil 4 měsíce na Vranově a 4 roky v Jedovnicích (a Ostrově u Macochy) na Blanensku, jako farář 8 let v Moutnicích (a Žatčanech) na Židlochovicku, jako děkan 18 let ve Velkém Meziříčí (a Netíně, Borech a Uhřinově), jako farář 9 let na poutním místě Křtiny opět na Blanensku a letos jsem byl jmenován farářem v Novém Veselí a Bohdalově zpět do rodného děkanství.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Věrnost ve službě Boží: do jamského kostela jsme chodili přes Hajnýho lesy na úbočí kopce Vejdoch za každého počasí. A když bylo jasno, každou neděli jsme tedy před sebou viděli kromě jiného novoveselský kostel jako na dlani a za ním za lesy věž kostela bohdalovského. A také nepřehlédnutelný kopec nad Rosičkou. Bylo vidět i další kostely - obyčtovský a

ostrovský, možná i radostínský a až později jsem zjistil, že v pozadí se skrývá i ten poutní netínský. Oba rodiče mě naučili té správné toleranci: maminka často opakovala: Co neuhládněš, neuškrábneš a tatínek byl jeden z mála občanů, který dobrovolně uhnul s okrajovou zdí, aby se mohla rozšířit obecní cesta.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Pan farář v Jamách a studentský kaplan v Dijonu, P. Jiří Hájek t.č. ve Stříbře, zemřelý bratr Josef a spolužák Tomáš Týn.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Tři výše uvedení kněží a mnoho dalších spolubratří včetně kaplanů, protože i od mladších kolegů se člověk může učit. A děkovat, když takové kolem sebe má.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Společenství díky a chvály.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Brát ji vážně.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? Farnost jako rodina, rodina jako farnost.

Sbírka v Radostíně bude určena na pomoc Hospicovému hnutí Vysočina.

Kde vás nejmíc „tlačí boty“? Vybalování krabic při stěhování.

Na co se nejmíc těšíte? Na prožívání církevního roku ve svých farnostech.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Všichni, kteří mi tak nadšeně a obětavě pomáhali při stěhování a pěší pouti na Velehrad.

Co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Nabídka k pravidelnému duchovnímu zastavení, kterou můžeme věrně využít.

Pout' k bl. Hroznatovi (neboli poutní zájezd)

Jméno blahoslaveného Hroznaty je bezesporu spjato s oblastí Plzeňska. Jak jistě mnozí z Vás ví, letošní rok uplynulo 800 let od jeho smrti. Pro mě osobně byl tento světec prakticky neznámý. Velmi jsem uvítala možnost se o něm něco dozvědět.

Z našich moravských farností byly shromážděny celé dva autobusy poutníků (převážně důchodového věku, přesto mohu s radostí říct, že se naší pouti zúčastnily i mladé rodiny, a dokonce i několik dětí). Letošní rok se během cesty stalo něco nevidaného. Snad zázrakem jsme letos nebyli v časovém skluzu, proto jsme vše stihli podle pátečního plánu.

První zastavení na naší pouti bylo Stříbro. Stříbro je město v bývalých Sudetech. Na první pohled je toto místo již opravené, přesto z něho stále dýchají křivdy minulých let. V interaktivním kázání, které bylo zaměřeno na historii tohoto kraje nás místí farář otec Hájek se slzami v očích prosil: „Modlete se za nás a za tento kraj.“ O to samé Vás prosím i já.

Druhou zastávkou byl Chotěšovský premonstrátský ženský klášter založený bl. Hroznatou a jeho sestrou ctihodnou Vojslavou. Klášter byl vystaven třem obdobím devastace. Husitům, vládě Josefa II. a působením armády ČSSR. O jeho záchranu se snaží 27členný občanský spolek. Jejich snaha o záchranu kláštera je nejlépe vyjádřena těmito čísly. K celkové rekonstrukci je třeba 1 miliarda korun. Z evropských fondů bylo získáno 60-70 miliónů. To o celkovém stavu objektu vypovídá vše. V ponurých chodbách kláštera bylo možné shlédnout výstavu o životě bl. Hroznaty. Z mého pohledu byly ovšem zajímavější fotografie z života chovank internátní školy vedené sestrami premonstrátkami v období první republiky.

Třetím poutním místem, tentokrát už v sobotu byl klášter premonstrátů v Teplé opět založený bl. Hroznatou. Klášterem nás provedl zdejší opat Zdeněk Filip Lobkovic. U ostatků bl. Hroznaty jsme společně pronesli modlitbu s prosbou o jeho svatořečení.

Čtvrtým a posledním zastavením tohoto dne byl zámek Bečov. Zdi toho zámku se proměnily v trezor ukrývající druhou nejcennější zlatenou movitou památku České republiky a to relikviář sv. Maura. O historii tohoto skvostu by se dalo napsat mnoho. Přesto bych se s Vámi raději podělila o dotaz paní průvodkyně směřovaný k dětem: „Kdo by mi řekl, co je to relikviář?“ Načež jeden chlapec prohlásil: „To je taková piksla, do které se dávají kosti a vlasy mrtvých.“

Pátou zastávkou na naší pouti byla Meditační zahrada postavená plukovníkem Lubošem Hruškou jako památník obětem zla. Zahrada byla velmi krásná, přesto je silnější její poselství. O tom, jak velkým břemenem je nenávisť a o tom, jak je odpuštění mocné a osvobozující. Velice mě zasáhla slova pana Hrušky: „Co všechno udělali Češi Čechům, bratři bratrům ve 20. století“. Krása zahrad je doplněná pískovcovými sochami křížové cesty podle evangelií. Teprve zde si člověk uvědomí, co to znamená být za vodou, protože socha Vítězného Krista stojí za jezírkem protékajícím zahradou.

Šestá a úplně posledním zastavením na naší pouti byl kostel v Rožmitále pod Třemšínem. V tomto městě žil, tvořil a zemřel český hudební skladatel Jakub Jan Ryba. Velkým zážitkem pro mě bylo zahrát si na jeho varhany v místním kostele. V tomto kostele také poprvé zazněla jeho Česká mše vánoční. Je smutné že známe pouze jedno z jeho více než 1500 dochovaných děl. Proto pro rozšíření vašich obzorů vkládám odkaz na jeho překrásnou pozoruhodnou skladu Stabat Mater (https://www.youtube.com/watch?v=OfCgIRx_6WI).

A co závěrem? O Plzeňském kraji snad jen toto: Sejdou se čtyři kamarádi v hospodě. Ten z Brna si objedná Starobno, ten z Budějic Budvar, ten z Prahy Staropramen a ten ze s Plzně Kofolu. „Proč si dáváš Kofolu?“ ptají se kamarádi. Plzeňák odpoví: „Když vy nemáte pivo, tak já taky ne.“

Kateřina a Lucie Vašovi

Pozvánky.

14. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubička. Letos uplyne 13 roků co byl P. Ladislav Kubiček 11. září 2004 - na faře v Třebenicích zavražděn. **Sobota 9. září 2017 - začátek v 8 hodin u hrobu P. Kubička na hřbitově v Kunštátě.** Odtud putujeme pěšky do Sloupu v Moravském krasu. Během putování je možné přijmout **svátost smíření**. Modlitby a celý program budeme obětovat **na smír za vraždy kněží v naší vlasti a nová a trvalá duchovní povolání**. V Doubravici na faře bude polední zastávka s občerstvením. Ve Sloupu v Moravském krasu bude v **17 hod – mše svatá**. Po mši svaté odveze autobus pěší poutníky zpátky do Kunštátu.

Prosetínské hřbitovy z.s. Vás zvou **v sobotu 30. září 2017 na Zájezd do Prahy - program - Vyšehrad národní kulturní památka:** bazilika svatých Petra a Pavla, rotunda sv. Martina, **hřbitov Slavín**, Vyšehradské vyhlídky, kasamaty, oběd. Cena: Doprava - členové spolku - 200 Kč, nečlenové spolku - 400 Kč, děti a studenti - 100 Kč + cena vstupů + oběd. Přihlášky - co nejdříve – jáhen Ladislav Kinc, 606948970, kinc@dieceze.cz

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:

2017	13. listopad Trpín	13. prosinec Olešnice	
2018	leden Velké Meziříčí	únor Rad. Svatka	březen Křižanov
	duben Měřín	květen Bohdalov	červen Žďár
	červenec	srpen Olešná	září Pavlov
	říjen Velká Bíteš	listopad Jámý	prosinec Olešnice
2019	únor Lysice		

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 214. pout' NJ – ve čtvrtek 12. října 2017 v 18 hodin do Bystrého – hlavní celebrant – světicí biskup diecéze Hradec Králové Mons. Josef Kajnek.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606948970, kinc@dieceze.cz